

дницы тѣ му, лежа много дни, а кога то дойде въ себе си, убади на сродници тѣ си сичко то наредѣ, които го укориха, и рекоха безумне, иди занеси на чедовѣкъ-тъ пары тѣ, или ся махни отъ насъ да не погинеме и нѣи, съ тебе. А той като ся уплаши, отдѣли нѣколко отъ стадо то си, кое то закара въ Кіевскѣ тѣ церквѣ при своего поручника, и рече: господине, не ми ся сърди, ето донесохъ сичко то, кое то бѣхъ длѣжень, и това даръ на тебе. Послѣ отиде при господарь-тъ си и му каза сичко то, кой то отиде скоро въ церквѣ тѣ, въздаде благодареніе на св: Николая, върнася и расказа това чудо на хора та, които похвалиха Бога.

 24.

Слуга Калугеровъ.

Единъ праведенъ Калугеръ имаше слуга Николай, кого то веднѣшъ проводи за нѣкоя работѣ двѣ недѣли далечъ презъ море то. И въ пѣрвѣ тѣ нощъ като плуваха, задигнася силенъ вѣтръ съ дѣждъ и градъ, кой то испокъса платна та, и като ся отнадѣяха сичкы тѣ отъ животь-тъ си, паднаха на очи тѣ си и выкаха: святой Николае помогни намъ, и избави ны! Тога Николай погледна въ море то и виде св: Николая съ бѣлы дрѣхы, кой то дойде до гемія та и рече явно: стани брате небойся иди си на работѣ тѣ съ радость, отъ сега натамо съмъ съ тебе. Това като рече, стана невидимъ. Тога бурѣ тѣ престана, просла-